

گزیده آثار
جلد سوم

ویلهلم دیلتای

تشکل جهان تاریخی در علوم انسانی

ترجمه منوچهر صانعی دره بیدی

فهرست

۱۱	مقدمه مترجم
۱۵	پیشگفتار بر کل مجلدات
۱۹	یادداشت ویراستاران بر جلد سوم
۲۱	مقدمه بر جلد سوم
۵۱	بخش اول: پژوهش‌هایی در بنیان‌گذاری علوم انسانی
۵۳	پژوهش اول: شبکه ساختار روانی
۵۵	الف. کار، روش و طرح بنیان‌گذاری
۵۵	۱. کار (وظیفه)
۵۹	۲. کار نظریه شناخت
۶۰	۳. روش بنیان‌گذاری در اینجا
۶۲	۴. مبدأ توصیف فرایندهای شکل‌گیری شناخت
۶۶	۵. جایگاه این توصیف در نظام بنیان‌گذاری
۶۸	ب. مفاهیم ابتدایی توصیفی
۶۸	۱. ساختار روانی

۲. نظریه‌های عمومی در باره نظام علوم انسانی	۲۱۶	۲. درک ساختار روانی	۷۴
بخش اول: درک برون‌ذهنی	۲۱۷	۳. واحدهای ساختاری	۷۶
بخش دوم: ساختار علوم انسانی	۲۲۹	۴. شبکه ساختاری	۸۰
فصل اول: زندگی و علوم انسانی	۲۳۰	۵. انواع نسبت ساختاری	۸۱
فصل دوم: شیوه‌های ارائه جهان روح بشری	۲۴۱	پژوهش دوم: شبکه ساختاری معرفت	
فصل سوم: عینیت یافته‌گی‌های زندگی	۲۵۱	الف. درک برون‌ذهنی	۸۳
فصل چهارم: جهان روح بشر به عنوان یک شبکه مولد	۲۶۰	۱. تحدید درک برون‌ذهنی	۸۳
بخش سوم: طرح استمرار تشكل جهان تاریخی در علوم انسانی	۳۱۱	۲. نسبت بین تجربه زیسته و متعلق روانی	۸۵
پیش‌نویس‌های مربوط به نقد عقل تاریخی	۳۱۳	۳. نسبت بین نگرش (شهود) و متعلقات حسی	۹۵
قسمت اول: تجربه زیسته، تعبیر و فهم	۳۱۳	۴. ساختار تجربه‌های زیسته ادراک	۹۹
الف. تجربه زیسته و شرح حال خودنوشت (خودزیست‌نگاری) ..	۳۱۳	۵. تجربه‌های زیسته ادراک به عنوان وحدت‌های ساختاری	
ب. فهم کردن اشخاص دیگر و تجلیات زندگی آن‌ها	۳۳۳	ونسبت‌های درونی آن‌ها با یکدیگر	۱۰۰
ضمائیم	۳۵۴	ب. دارایی برون‌ذهنی	۱۱۲
ج. مقولات زندگی	۳۶۵	۱. احساس	۱۱۲
د. زیست‌نگاری (شرح حال)	۳۹۱	۲. اراده	۱۳۵
قسمت دوم: شناخت مفهومی شبکه تاریخ کلی	۴۰۰	قطعة اول	۱۳۵
مقدمه	۴۰۰	قطعة دوم	۱۴۳
اولین طرح استمرار تشكل جهان تاریخی در علوم انسانی	۴۰۳	پژوهش سوم: تعیین حدود علوم انسانی (پیش‌نویس سوم)	۱۴۸
طرح دومی در باب استمرار تشكل جهان تاریخی در علوم انسانی	۴۳۸	بخش دوم: تشكل جهان تاریخی در علوم انسانی	۱۵۷
بخش چهارم: ضمیمه	۴۶۱	۱. تعیین حدود علوم انسانی	۱۵۹
۱. تکمله‌هایی بر مطالعات مربوط به بنیادگذاری علوم انسانی	۴۶۳	۲. حالت‌های گوناگون تشكل علوم طبیعی و علوم انسانی	۱۷۲
		جهتگیری تاریخی	۱۷۲

۵۲۴.....	حیات سیاسی در عصر روشنگری	۴۶۳.....	در باب نظریه معرفت
۵۲۸.....	موسیقی عصر روشنگری	۴۶۳.....	۱. وظیفه
۵۲۹.....	پارسامنشی	۴۷۶.....	تعیین حدود علوم انسانی
۵۳۴.....	۵. رشد تاریخی	۴۷۶.....	اولین پیش‌نویس پژوهش سوم
۵۳۷.....	نمایه اشخاص	۴۷۶.....	وظیفه
۵۴۱.....	نمایه موضوعی	۴۸۵.....	پیش‌نویس دوم پژوهش سوم
		۴۸۵.....	فصل اول: وظیفه
			فصل دوم: در علوم انسانی شناخت مفهومی چگونه ممکن است؟
		۴۹۵.....	دبالة فصل اول و تکمله‌هایی بر آن
		۵۰۱.....	۲. اضافاتی بر تشكل جهان تاریخی
		۵۰۳.....	۱. نظام منطقی در علوم انسانی
		۵۰۳.....	ساختار روانی
		۵۱۴.....	۲. قطعاتی در نظریه ساختار
		۵۱۴.....	حیات روانی
		۵۱۴.....	ساختار
		۵۱۵.....	جهان خارج
		۵۱۵.....	۳. مسئله معرفت‌شناختی
		۵۱۵.....	مسئله معرفت‌شناختی علوم انسانی
		۵۱۷.....	کانت و فیخته
		۵۱۷.....	غلبه بر تعالی فاعلیت
		۵۱۹.....	۴. روشنگری به عنوان یک نمونه
		۵۱۹.....	ساختار عصر روشنگری

پژوهش اول

شبکه ساختار روانی^۱

۳

علوم انسانی تشکیل شبکه‌ای از شناخت می‌دهند که می‌کوشد به شناخت مفهومی^۲ عیناً کاربردی و معتبر از پیوستگی درونی تجربه‌های زیسته در جهان انسانی - تاریخی - اجتماعی دست یابد. تاریخ علوم انسانی حاکی از مبارزهٔ پیگیر با مشکلاتی است که در اینجا با آن مواجه است. این مشکلات به تدریج و به صورت محدود رفع شده‌اند؛ پژوهش، گرچه تنها از فاصلهٔ دور، به این هدف روی می‌کند، هدفی که پیوسته همهٔ دانشمندان حقیقی را به خود فرا می‌خواند. تحقیق در مورد امکان چنین شناخت مفهومی عینی‌ای، بنیان‌گذاری علوم انسانی را تشکیل می‌دهد. من ذیلاً گام‌هایی در این راه بررسی دارم.

جهان انسانی - تاریخی به نحوی که در علوم انسانی در مقابل ما قرار می‌گیرد، به تعبیری تصویر واقعیتی موجود در خارج از آن نیست. فرایند

۱. شمارهٔ صفحات حاشیه در متن به جلد هفتم م.م. راجع است. - ویراستاران.

۲. دیلتای در اینجا از «شناخت عینی و ناظر به خارج» سخن می‌گوید که تعبیر گوته را از «تفکر ناظر به خارج» خود به یاد می‌آورد. طبق این تعبیر، فکر «فعال عینی» است و «خود را از اعيان خارجي جدا نمی‌کند». بنگرید به گوته، نوشته‌هایی در بارهٔ نظریهٔ شناخت، در مجموعه آثار، جلد ۱۶، صص ۸۷۹-۸۸۰. - ویراستاران.

که چگونه دیدگاه و افق یک دورهٔ تاریخی همواره پیشفرض این واقعیت هستند که این دوره، جهان تاریخی را به شیوه‌ای خاص می‌بیند. چشم‌اندازهای تاریخی ممکن، به عبارتی، در ادوار علوم انسانی طی می‌شوند. و آخرین نکته قابل فهم می‌شود. رشد علوم انسانی باید با خوداندیشی منطقی – معرفت‌شناختی، یعنی با آگاهی فلسفی از طریقی همراه باشد که در آن، نظام نگرشی (شهودی) – مفهومی جهان انسانی - اجتماعی - تاریخی بر اساس تجربه زیسته آنچه رخ داده است، شکل می‌گیرد. امید می‌رود که مباحث آتی برای فهم این رویه‌ها و رویه‌های دیگر در تاریخ علوم انسانی مفید باشد.

الف. کار، روش و طرح بنیان‌گذاری

۱. کار (وظیفه)

واضح است که برای بنیان‌گذاری علوم انسانی هیچ رویه‌ای ممکن نیست مگر رویه‌ای که در بنیان‌گذاری معرفت به طور کلی به کار می‌رود.^۱ اگر نظریهٔ شناخت وجود داشت که به شناخت کلی می‌رسید، آنگاه تنها کاری که باید می‌کردیم این بود که آن را در مورد علوم انسانی به کار بندیم. اما چنین نظریه‌ای یکی از جوانترین [به لحاظ تاریخی] ضابطه‌مندی‌های علمی است. کانت اولین کسی بود که این مشکل را از حیث خصلت عام آن دریافت. کوشش فیخته برای متحدد کردن راه حل‌های کانت در نظریه‌ای جامع زودرس بود، و امروزه کوشش‌ها در این زمینه به اندازهٔ کوشش‌های مابعد‌طبیعی متفرق و متضاد

شناخت^۲ نمی‌تواند چنین تصویری فراهم آورد. تحقق این روند مشروط به نگرش (شهود)، فهم و تفکر مفهومی است. نیز علوم انسانی نمی‌خواهند چنین تصویری فراهم آورند. بلکه این علوم آنچه را به نحو منفرد، امکانی و لحظه‌ای رخ داده و رخ می‌دهد به نظامی از ارزش و معنا بازمی‌گردانند. شناخت مفهومی^۳ به نسبتی که پیش می‌رود می‌کوشد هر چه عمیق‌تر در این نظام نفوذ کند. این شناخت در دریافت خود هر چه عینی‌تر می‌شود، بدون این که هرگز بتواند از ماهیت خود فراتر رود، و تنها از طریق از نو احساس کردن و از نو تفسیر کردن از طریق جدا کردن و به هم پیوستن، از طریق نظام‌های انتزاعی و شبکهٔ مفاهیم، می‌تواند آنچه را هست تجربه کند. در اینجا معلوم خواهیم کرد که چگونه حتی روایت تاریخی آنچه زمانی رخ داده است تنها بر پایهٔ علوم تحلیلی نظام‌های غایی خاص می‌تواند، البته در محدودهٔ وسایل فهم کردن یا درک مفهومی‌اش، به درک عینی موضوععش نزدیک شود.

این گونه شناخت مفهومی خود فرایند‌هایی که علوم انسانی در آن‌ها رشد می‌کند در عین حال شرط فهم کردن تاریخ آن‌هاست. بر این اساس، انسان رابطهٔ علوم انسانی خاص را با معیت و توالی تجربه‌های زیسته‌ای که این علوم بر آن‌ها بنا شده است می‌شناسد. این علوم خاص با هم آن نظام ارزش‌ها و معانی را می‌سازند که بنیاد این معیت و توالی تجربه‌های زیسته را که در کلیتش قابل فهم است به وجود می‌آورد و آنگاه امر منفرد را بر اساس آن قابل فهم می‌کنند. در عین حال انسان بر اساس این ارکان نظری می‌فهمد

1. Erkennen

۲. «شناخت مفهومی (conceptual cognition) در این کتاب ترجمهٔ Erkenntnis است. این تعبیر دال بر آگاهی نظری لازم برای علم است و باید آن را از معرفت (Knowledge) (در ترجمه Wissen) متمایز کرد، که همچنین ممکن است مستقیماً از زندگی یا تفکر در باب زندگی به دست آید. رجوع کنید به مقدمه. – ویراستاران.

۱. «معرفت» (knowledge) در این کتاب ترجمهٔ wissen است. باید آن را هم از فرایند شناختی (Erkennen) تمیز داد و هم از نتیجهٔ خاص آن یعنی شناخت مفهومی (Erkenntnis). معرفت می‌تواند در مرحلهٔ ماقبل علمی فهم ابتدایی پیش‌اپیش وجود داشته باشد؛ و هنگامی که در مراحل بالاتر علم و فلسفه ادعا شود، آنچه را ارزیابی و اراده شده است، همانند آنچه به نحو مفهومی شناخته شده است، در بر می‌گیرد. نگاه کنید به صفحهٔ بعد. – ویراستاران.